

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžr/26/2014
Identifikačné číslo spisu:	5012200752
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5012200752.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD. právnej veci žalobcov: 1/ H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J.. N.. T. XX, XXX XX Žilina., 2/ T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom G.. U. XX, XXX XX M., 3/ Z... J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom G.. U. XX, XXX XX M., 4/ R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX M., 5/ Z.. R. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX M., 6/ J.. R. O., nar. XX.XX.XXXX., bytom E. XXXX/X, XXX XX Žilina, 7/ Z.. T. D. nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XX, XXX XX M., 8/ H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX/XX, XXX XX M., 9/ M. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, XXX XX M., 10/ D.I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q.P. XX, XXX XX M., 11/ J. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, XXX XX Žilina, 12/ Z.. R. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X, XXX XX M., 13/ T. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX, XXX XX Žilina, 14/ G. E., nar. XX.XX.XXXX bytom J. XX, XXX XX M., 15/ Z. F., nar. XX.XX.XXXX, H. N. X, XXX XX M., 16/ X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX M., 17/ Z.. G. F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX M., 18/ X. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX M., 19/ X. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX . M., 20/ Z.. H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X, XXX XX M., 21/ Z.. U. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX M., 22/ G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX M., 23/ G. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, XXX XX M., 24/ X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. X, XXX XX M., 25/ T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. X, XXX XX M., 26/ Z.. H. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. X, XXX C. M., 27/ J. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX M., 28/ J.. K. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX M., 29/ J.. W. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX M., 30/ H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. N. X, XXX XX M., 31/ S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. 3, XXX XX M., 32/ T. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX M., 33/ Z.. H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. X, XXX XX M., 34/ H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. X, XXX XX M., 35/ G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. 5, XXX XX M., 36/ Z.. M. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX/X., XXX XX M., 37/ G. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX M., 38/ P. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X, XXX XX M., 39/ W. R., nar. XX.XX.XXXX., bytom R. XX, XXX XX M., 40/ T. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXXX/X, XXX XX M., 41/ R. N., nar. XX.XX.XXXX, . bytom J. X, XXX XX M., 42/ J.. H. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. X, XXX XX M., 43/ J.. Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. X, XXX XX M., 44/ Z.. K. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX M., 45/ D.P., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, XXX XX M., 46/ K., nar. XX.XX.XXXX., bytom R. XX, XXX XX M., 47/ J.P., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, XXX XX M., 48/ Z.. H.S., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. X, XXX XX M., 49/ G.I., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. X, XXX XX M., 50/ J. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX M., 51/ J. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. X, XXX XX M., 52/ Z. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. X, XXX XX M., 53/ T. T., nar. XX.XX.XXXX., bytom J. XX, XXX XX M., 54/ Z.. H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XX, XXX XX M., 55/ T. M., nar. XX.XX.XXXX., bytom F. XX, XXX XX M., 56/ P. M., nar. XX.XX.XXXX., bytom R. XX, XXX XX M., 57/ K. X.,

nar. XX.XX.XXXX., bytom J. XX., XXX XX M., 58/ J. R. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X, XXX XX M., 59/ G.S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. O. X, XXX XX M., všetci právne zastúpení JUDr. Michalom Kováčom, advokátom so sídlom Sládkovičova 9, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Okresný úrad v Žiline, odbor opravných prostriedkov, so sídlom A. Kmeťa 17, Žilina, za účasti: 1/ P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXXX/X, XXX XX M., ako právneho nástupcu po zomr. účastníčke správneho konania K. A., podľa osvedčenia o dedičstve č. k. 7D/117/2012-15 zo dňa 26.10.2012, 2/ Z. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. N. XXXX/XX, M., 3a/ H. X., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXX/XX, S. S., 3b/ M. Y., rod. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX R. XXX, ktoré podľa oznámenia o predbežnom okruhu dedičov prichádzajú do úvahy ako dedičia po zomr. pribratjej účastníčke konania v rade 3/ M. Y., zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom XXX XX R. 117, 4/ Z. A. U., bytom J. XX, M., 5/ Z. H. U., bytom J. XX, M., 6/ Z. H. X., bytom J. XX, M., 7/ N. J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XX, U., 8/ G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, U., 9/ T. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXX, U., 10/ J. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, U., 11/ dedičia po J. J., zomr. XX.XX.XXXX, posledne bytom J. A. XX, XXX XX Žilina, H. J., bytom M. - J. S. X/XX, M. U., rod J., bytom M., W. XX/XXXX, 12/ J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, XXX XX J.-R., 13/ J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/X, XXX XX J.-R., účastníci v rade 7/ - 13/ zastúpení Advokátskou kanceláriou JUDr. Mária Badová, s.r.o., so sídlom Vajanského 1/2765, 010 01 Žilina, 14/ závetný dedič po Z. O., zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom I. Q. J. D. XXXX/XX, M., M. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. Q. J. D. XX/XXXX, M., právne zastúpený Advokátkou kanceláriou JUDr. Mária Badová, s.r.o., so sídlom Vajanského 1/2765, Žilina, 15/ G. T., A. XXXX/XX., XXX XX M., 16/ W. Y., U. XXXX/XX., XXX XX W., 17/ Z... R. R., X. X, U., 18/ Z. G. U., S. XX, XXX XX U., 19/ J. A. U., R. XXXX/XX, XXX XX W., ako vlastníci pozemkov nachádzajúcich sa v ZO SZZ 28-36 Žilina Kamélia a 20/ SPF - regionálny odbor, Sad SNP 667/10, 010 01 Žilina, 21/ Základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov 28 36, Žilina Kamélia, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu Krajského pozemkového úradu v Žiline KPÚ-2012/00167/K zo dňa 21.08.2012, o odvolaní pribratých účastníkov konania v 6/ až 14/ rade, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/97/2012-129 zo dňa 23. októbra 2013, jednomyselne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/97/2012-129 zo dňa 23. októbra 2013 p o t v r d z u j e .

Pribratí účastníci v 6/ až 14/ rade spoločne a nerozdielne sú povinní zaplatiť žalobcom náhradu trov odvolacieho konania v sume 6.174,63 eur na účet ich právneho zástupcu JUDr. Michala Kováča č. XXXXXXXXXXXX/XXXX vedený v W., IBAN: Y. v lehote 30 dní.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline napadnutým rozsudkom č. k. 21S/97/2012-129 zo dňa 23. októbra 2013 rozhodnutie Krajského pozemkového úradu v Žiline č. KPÚ-2012/00167/K-14 zo dňa 21. augusta 2012, ako aj rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Žiline č. ObPÚ-2008/00790/Št/Zn zo dňa 19.12.2011 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ a d/ O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcom v rade 1/ až 59/ na účet ich právneho zástupcu trovy konania vo výške 11.435,23 eur, pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 70,- eur a z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 11.365,23 eur, do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 1 ods. 1 v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim, v intenciách ustanovení § 37 ods. 1, v spojení s § 40, s § 41 ods. 1 zákona č. 122/1975 Zb. o poľnohospodárskom družstevníctve v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o prenechaní pozemkov - 23.03.1985, v intenciách § 1 v spojení s § 9 ods. 1, 3 zákona č. 123/1975 Zb. o užívaní pôdy a iného poľnohospodárskeho majetku na zabezpečenie výroby, ktorú právnu úpravu citoval, postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.

Krajský súd uzneseniami pod č. k. 21S/97/2012-66 zo dňa 29.04.2013, č. k. 21S/97/2012-97 zo dňa 19. augusta 2013 a č. k. 21S/97/2012-105 zo dňa 23.09.2013 pribral s poukazom na ust. § 250 ods. 1 O.s.p. aj bez návrhu do konania účastníkov správneho konania resp. ich právnych nástupcov tak, ako ich špecifikoval v uvedených rozhodnutiach.

Z administratívneho spisu v preskúmanej veci krajský súd mal preukázané, že prvostupňovým rozhodnutím Obvodný pozemkový úrad v Žiline pod č. ObPÚ 2008/00790/Št/Zn zo dňa 19.12.2011 rozhodol podľa § 7 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim tak, že zamietol návrh na začatie konania podľa zákona č. 64/1997 vo veci návrhu užívateľov pozemkov - členov Základnej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov Žilina Kamélia zaevidovaného dňa 12.11.1999 k pozemkom - komasačné parcely č. 4890 - časť o výmere 3.538 m², č. 4891 - časť o výmere 2.793 m², č. 4893 - časť o výmere 7.880 m², č. 4894 - časť o výmere 3.828 m², č. 4895 - časť o výmere 2.673 m², č. 4900 - časť o výmere 5.749 m², č. 4901 - časť o výmere 1.928 m², č. 4902 - časť o výmere 372 m², č. 4891/2 o výmere 88 m² a č. 4891/4 o výmere 539 m², ktoré podľa Geometrického plánu č. 30177781 61/1998, úradne overeného Okresným úradom Žilina, katastrálnym odborom dňa 24.05.1999 pod 795/99 a registra pôvodného stavu z mája 2001, ktorý vytvorila Geodézia Žilina a.s. nachádzajúce sa v zriadenej záhradkovej osade 28-36 Kamélia v kat. úz. M. z dôvodu, že navrhovatelia - členovia zriadenej záhradkovej osady 28-36 Žilina Kamélia nepreukázali splnenie podmienok na vyporiadanie vlastníctva podľa zákona č. 64/1997 Z. z. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že prvostupňový správny orgán viazaný rozhodnutím Najvyššieho súdu SR pod č. k. 2Sž-o-KS 11/2005 zo dňa 23.05.2006, podľa dokladov predložených žiadateľmi bola zmluva o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využívanie uzavretá medzi Jednotným roľníckym družstvom SNP so sídlom v Žiline - Rosine a Slovenským zväzom záhradkárov ZO SZZ Kamélia Žilina, zmluva bola schválená Okresným národným výborom v Žiline - odborom poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva rozhodnutím č. PLVH: 776/1985-216.3/Ka zo dňa 17.06.1985 podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb. Podľa právneho názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky predmetnú zmluvu nemožno považovať za platnú, nakoľko v nej chýba súhlas okresného národného výboru podľa zákona č. 123/1975 Zb. Podľa názoru správneho orgánu nebolo možné jednoznačne určiť, či ZO je zriadenou záhradkovou osadou v zmysle § 2 ods. 1 zákona a z tohto dôvodu boli povinní žiadatelia preukázať, že prenechávajúca organizácia JRD družstvo v Žiline - Rosine hospodáril na pozemkoch ZO iba na základe zákona č. 122/1975 Zb. Účastníci konania teda neunesli dôkazné bremeno v tejto veci, pokiaľ správny orgán predtým konanie zastavil na základe vysloveného názoru Krajského súdu v Žiline, vyjadrenom v rozsudku č. k. 21S/104/2008-204 zo dňa 14.09.2010, v spojení s príslušným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR mal konanie vo veci meritórne rozhodnúť, avšak nebol oprávnený konanie zastaviť. Preto bolo rozhodnuté o zamietnutí návrhu.

Proti predmetnému rozhodnutiu zo strany účastníkov správneho konania, označení ako užívateľa pozemkov v záhradkovej osade, resp. ako členovia záhradkovej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov Žilina Kamélia boli podané odvolania, o ktorých rozhodoval Krajský pozemkový úrad v Žiline rozhodnutím č. KPÚ-2012/00167/K-14 zo dňa 21.08.2012 tak, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil a odvolanie, resp. spoločné odvolania účastníkov konania zamietol. V odôvodnení rozhodnutia sa stotožnil so skutkovým a právnym stavom zisteným prvostupňovým správnym orgánom. Vo vzťahu k odvolacím námietkam účastníkov konania uviedol, že zmluva o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využívanie zo

dňa 03.04.1985, uzavretá v zmysle zákona č. 123/1975 Zb. účinného do 30.06.1988 medzi JRD SNP so sídlom v Žiline - Rosine a Slovenským zväzom záhradkárov ZO SZZ Kamélia Žilina neobsahuje súhlas ONV, ale len súhlas Okresnej poľnohospodárskej správy v Žiline, a preto ju nemožno považovať za platnú. Z vysloveného názoru Najvyššieho súdu SR a z doteraz vykonaného dokazovania vyplýva, že záhradková osada nevznikla spôsobom uvedeným v § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. a teda nebol naplnený základný predpoklad vedenia konania podľa citovaného zákona. Navrhovatelia nedoložili požadované doklady na základe výzvy správneho orgánu, nepreukázali, že by JRD SNP Žilina - Rosina užívalo pozemky, na ktorých sa nachádza záhradková osada iba na základe zákona č. 122/1975 Zb., resp. nepreukázali udelenie súhlasu ONV so zmluvou podľa zákona č. 123/1975 Zb. Pokiaľ sa v spise správneho orgánu nachádzajú dve zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania zo dňa 23.03.1985, v spise sa nenachádza súhlas ONV so zmluvou podľa zákona č. 123/1975 Zb., JRD Rosina vzniklo v roku 1950 a archív nemá informáciu o dokumentácii uvedeného JRD. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Obvodný pozemkový úrad konanie zastavil, resp. neskôr na základe vysloveného právneho názoru krajského súdu v spojení s názorom Najvyššieho súdu SR návrh zamietol. Poukázal na to, že rozhodnutie pozemkového úradu plne rešpektuje právny názor vyslovený v rozsudku sp. zn. 2Sž o KS 112005 zo dňa 23.05.2006, ktorým je prvostupňový aj druhostupňový správny orgán viazaný. Dôkazné bremeno na jednoznačné a nespochybniteľné preukázanie splnenia podmienok konania podľa zákona je na navrhovateľoch, teda užívateľov pozemkov. Podľa názoru žalovaného, užívatelia toto dôkazné bremeno neuniesli, nepredložili požadované doklady, ktorými by sa jednoznačne preukázalo, že sú splnené podmienky zákona. Ďalej uviedol, že JRD mohlo pozemky užívať podľa viacerých právnych predpisov, nielen podľa zákona č. 122/1975 Zb. Odovzdávanie pozemkov do dočasného užívania za účelom zriadenia záhradkovej osady sa riadilo podľa toho právneho predpisu, podľa ktorého JRD pozemky užívalo. V prípade jednej záhradkovej osady mohlo ísť o pozemky, z ktorých časť malo JRD v družstevnom užívaní podľa zákona č. 122/1975 Zb., časť v užívaní podľa zákona č. 123/1975 Zb. a časť v trvalom užívaní. Z uvedených dôvodov bolo potrebné v konaní posudzovať platnosť zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania podľa týchto jednotlivých právnych predpisov. Aj keď užívatelia pozemkov počas konania predložili zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využívanie zo dňa 23.03.1985, na ktorých je vyčiarknutý § 9 zákona č. 123/1975 Zb. získaný zo Štátneho archívu Bytča dňa 23.06.2008 - list č. 156, ktorý je aj prílohou odvolania, žalovaný považoval za hodnovernú zmluvu, predloženú navrhovateľmi s návrhom na začatie konania - list č. 5. Nie je totiž vylúčený zásah do textu zmluvy, nachádzajúcej sa v archíve, pri jej študovaní v archíve po rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sž-o-KS 11/2005 zo dňa 23.05.2006 - list č. 153 tak, ako uvádzajú aj vlastníci pozemkov vo vyjadrení k odvolaniu. Pokiaľ ide o okruh účastníkov konania na strane navrhovateľov - užívateľov pozemkov v záhradkovej osade, zákon č. 64/1997 Z. z. nevylučuje zmeny užívateľov pozemkov počas konania, pokiaľ dôjde aj k zmene členstva v ZO SZZ so súhlasom ZO SZZ, vyplýva to z § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 64/1997 Z. z.

Krajský súd poukázal na to, že poľnohospodárske využívanie pozemkov v záhradkových osadách je dôsledkom predovšetkým historického vývoja riešenia otázok súvisiacich s vlastníctvom k pôde, najmä oddelenie vlastníckeho a užívacieho práva vlastníkov pozemkov. Z obdobia socializmu sa zachoval pomerne komplikovaný právny režim záhradkových osád, ktoré boli zriaďované na pôde odovzdanej zložkám Slovenskému zväzu záhradkárov do nájmu a na takýchto pozemkoch si zriadili záhradkári chaty, vodovody, prístupové cesty a investovali do pôdy, niekedy výsadbou a vlastnou prácou.

Vlastníctvo k týmto pozemkom zostalo pôvodným vlastníkom a zákon o pôde osud pozemkov neriešil, pričom užívanie záhradkármi ponechal. Vznikali tak početné spory o uvoľnenie týchto pozemkov. Tieto otázky rieši až zákon č. 64/1997 Z. z. Záhradkové osady sa budovali v rámci záhradkárskeho zväzu a potom aj územným plánovaním podľa Stavebného zákona č. 50/1976 Zb. v znení neskorších predpisov. Zákon č. 64/1997 Z. z. upravuje novým spôsobom režim užívania pôdy a určuje režim aj nájomného vzťahu, ale hlavne postup pozemkových úradov, vlastníkov pozemkov v týchto zriadených osadách, nájomcov a užívateľov pozemkov v osadách a upravuje postup Slovenského pozemkového fondu v konaní o pozemkových úpravách a to na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom v týchto osadách. Celý systém usporiadania pozemkov v záhradkovej osade je vybudovaný na princípe pozemkových úprav. Pojem zriadená záhradková osada je definovaný v ust. § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. Len

záhradková osada, ktorá spĺňa definičné znaky uvedené v § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. je záhradkovou osadou, ktorej členovia si môžu nárokovať usporiadanie vzťahov k pozemkom podľa zákona č. 64/1997 Z. z.

Za nesporné krajský súd považoval, že predmetom správneho konania, resp. predmetnému správne konaniu, ktoré je predmetom tohto súdneho prieskumu predchádzali rozhodnutia správnych orgánov, ktoré boli správnym súdom zrušené z tam uvedených dôvodov. Uviedol, že žalovaný sa opiera najmä o názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku č. k. 2Sž-o-KS 11/2005 zo dňa 23.05.2006, z ktorého malo vyplývať, že vzhľadom na to, že zmluva o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využívanie zo dňa 03.04.1985 je uzavretá v zmysle ust. § 40 zákona č. 122/1975 Zb. a § 9 zákona č. 123/1975 Zb., pričom sa nepreukázalo jej schválenie podľa § 9 zákona č. 123/1975 Zb., t.j. nie je platná. Z tohto dôvodu správne orgány návrh užívateľov pozemkov v záhradkovej osade zamietli s poukazom na to, že záhradková osada nevznikla podľa § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. s tým, že nebolo preukázané doloženie súhlasu ONV podľa § 9 ods. 3 zákona č. 123/1975 Zb. k zmluve o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využívanie zo dňa 03.04.1985 a neboli predložené doklady, že JRD Žilina - Rosina hospodáril na pozemkoch v záhradkovej osade iba na základe zákona č. 122/1975 Zb.

Poukazom na listinné dôkazy a to Zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využívanie zo dňa 23.03.1985, resp. 03.04.1985 v spojení s rozhodnutím ONV v Žiline, odbor poľnohospodárstva, lesného hospodárstva PLVH: 776/1985-216.3/Ka zo dňa 17.06.1985 a to udelený súhlas podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb. a poukazom na to, že v priebehu správneho konania vznikli pochybnosti o predmetných zmluvách o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využívanie, krajský súd konštatoval, že z oboch týchto zmlúv, resp. z ich obsahu vyplýva, že prenechávajúca poľnohospodárska organizácia - Jednotné roľnícke družstvo SNP so sídlom v Žiline - Rosine vo vzťahu k preberajúcej spoločenskej organizácii - Slovenskému zväzu záhradkárov ZO SZZ Kamélia Žilina uzatvorili zmluvu v zmysle ustanovenia § 40 zákona č. 122/1975 Zb., § 9 zákona č. 123/1975 Zb. V článku I. je uvedený predmet zmluvy a to prenechanie pozemkov do dočasného užívania a to časti parciel č. 4890 - 0,3353 ha, č. 4891 - 1,0050 ha, č. 4906/1 - 0,8819 ha, predmetné časti pozemkov boli zlúčené s ďalšími časťami parciel, ktoré nie sú v užívaní JRD Rosina, pozemky boli zlúčené do novovytvorenej parcely č. 4891 Geometrickým plánom č. 243-2440-215-83 vyhotoveného Geodéziou n.p. Žilina o výmere 2,3842 ha. Dôvodom bolo prenechanie uvedených pozemkov do dočasného užívania, pričom išlo o ich nemožnosť ich hospodárne a účelne využívať pre socialistickú poľnohospodársku výrobu. V článku II. Zmluvy bolo uvedené, že preberajúca organizácia sa zaväzuje pozemky uvedené v bode 1. tejto zmluvy využívať na záhradkárске účely. V článku III. bola uvedená doba dočasného užívania pozemkov do roku 2000. V článku VIII. bolo uvedené, že zmluva nadobúda účinnosť jej schválením ONV, odborom PLVH v Žiline po predchádzajúcom vyjadrení OPS v Žiline. Taktiež je tu vyjadrenie OPS v Žiline, ktorá súhlasí bez ďalších podmienok. Ďalšia zmluva z toho istého dňa obsahom totožná, tak ako je vyššie uvedené, obsahuje prečiarknutý § 9 zákona č. 123/1975 Zb. T.j. jedna zmluva v úvode obsahovala, že je uzavretá podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb., § 9 zákona č. 123/1975 Zb., druhá predložená zmluva už mala prečiarknutý § 9 zákona č. 123/1975 Zb.

Ďalej krajský súd uviedol, že z rozhodnutia Okresného národného výboru v Žiline, odbor poľnohospodárstva a lesného hospodárstva zo dňa 17.06.1985 č. PLVH: 776/1985-216.3/Ka vyplýva, že Okresný národný výbor, odbor poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva v Žiline na základe žiadosti ZO SZZ Žilina Kamélia o udelenie súhlasu na dočasné užívanie pozemkov pre záhradkárске účely rozhodol podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb. - udelil súhlas na dočasné užívanie poľnohospodárskej pôdy v užívaní JRD SNP Žilina - Rosina a to kat. úz. M. - parcela č. 4890 orná pôda o výmere 0,3353 ha, 4891 orná pôda o výmere 1,0050 ha, č. 4906/1 orná pôda o výmere 0,8819 ha, celkom vo výmere 2,22 ha, v zmysle zmluvy uzavretej dňa 23.03.1985, ktorou JRD SNP Žilina - Rosina ako užívateľ prenecháva časti uvedených parciel do dočasného užívania do roku 2000 Základnej organizácii Slovenského zväzu záhradkárov Žilina Kamélia pre záhradkárске účely. Na rozhodnutí bola vyznačená právoplatnosť dňom 04.07.1985.

Krajský súd mal ďalej preukázané, že v Štátnom archíve v Bytči sa nachádzajú obidve tieto zmluvy a to

jedna s prečiarknutým a druhá s neprečiarknutým § 9 zákona č. 123/1975 Zb., pričom toto vyplýva z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Štátny archív v Bytči, ktorý hovorí, že predmetná kópia v počte listov 3/2 je úplnou reprodukciou archívneho dokumentu uloženého v ONV Žilina, pričom ide o potvrdenie zo dňa 14.09.2012 (č. I. 17 spisu) a tiež zmluva, ktorá neobsahuje prečiarknutý § 9 zákona č. 123/1975 Zb., nakoľko to vyplýva z potvrdenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Štátny archív v Bytči, ktorý uvádza, že kópie v počte listov 3/2 je úplnou reprodukciou archívneho dokumentu uloženého v ONV Žilina. Potvrdenie je zo dňa 14.09.2012.

Súhlasiac s tvrdením žalovaného, že JRD Žilina - Rosina mohlo mať pozemky, resp. pozemky užívať podľa viacerých právnych predpisov, t.j. nielen podľa zákona č. 122/1975 Zb., ale aj podľa zákona č. 123/1975 Zb., krajský súd zaujal názor, že otázka vyhodnotenia platnosti, resp. neplatnosti predmetných zmlúv a v tomto smere sa nestotožnil so žalobnými dôvodmi žalobcu, že by otázku platnosti, resp. neplatnosti predmetnej zmluvy mal výlučne riešiť všeobecný súd s poukazom na špecifikované rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR. Mal za to, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, na ktoré poukazoval právny zástupca žalobcov boli v kontexte s iným zisteným skutkovým a právnym stavom veci ako v predmetnom prípade, a preto bolo v kompetencii správneho orgánu posúdiť v podstate základnú podmienku konania s poukazom na § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z., či teda záhradková osada vznikla alebo nevznikla v súlade so zákonom, naviac keď predmetné rozhodnutie môže byť následne preskúmateľné aj súdom podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p.

Podľa názoru krajského súdu, poukazom na to, že v danom prípade bolo potrebné vyhodnotiť otázku platnosti predmetnej zmluvy o dočasnom prenechaní pozemkov na záhradkárске účely v kontexte s predloženým rozhodnutím Okresného národného výboru v Žiline, odbor poľnohospodárstva, lesného hospodárstva zo dňa 17.06.1985 a to udelený súhlas podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb., zo všetkých skutočností v preskúmvanej veci vyplýva, že týmto rozhodnutím Najvyšší súd SR v rozsudku pod č. k. 2Sž-o-KS 11/2005 zo dňa 23.05.2006 pokiaľ hodnotil otázku platnosti zmluvy v kontexte so zákonom č. 123/1975 Zb. sa s predmetným rozhodnutím, resp. súhlasom podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb. nezaoberal.

Krajský súd skutkové zistenia vyhodnotil tak, že nie je dôležité posudzovať zmluvu z hľadiska toho, či § 9 zákona č. 123/1975 Z. z. bol alebo nebol prečiarknutý v predmetnej zmluve, majúci za to, že v tomto smere správne orgány vo veci zaujali nesprávny právny názor a námietky žalobcov v tomto smere sú vecne správne a dôvodné. Konštatoval, že z obsahu predmetnej zmluvy v kontexte s udeleným súhlasom podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb. vyplýva predmet zmluvy a to jednotlivé pozemky kat. úz. M. parcela č. 4890, č. 4891 a č. 4906/1 celkom vo výmere 2,22 ha, z ktorých podľa názoru celkom jednoznačne vyplýva, že išlo podľa obsahu zmluvy o pozemky, ktoré boli v užívaní JRD Žilina - Rosina, pričom aj súhlas podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb. bol daný práve vo vzťahu k predmetným pozemkom. Rozhodnutie je opatrené doložkou právoplatnosti. To znamená, že vo vzťahu k predmetným pozemkom je možné konštatovať, že predmetná zmluva o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využívanie je platným právnym úkonom, keď táto obsahuje vyjadrenie, resp. súhlas OPS v Žiline a tiež súhlas podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb. Z obsahu predmetnej zmluvy vyplýva, že predmetom zmluvy boli aj iné pozemky, ktoré ale neboli v užívaní JRD Žilina - Rosina, to znamená, že podľa názoru súdu je možné povedať, že s poukazom na § 1 ods. 1 zákona č. 123/1975 Zb. bol práve na tieto pozemky, ktoré neboli v užívaní družstevnej organizácie, to znamená JRD Žilina - Rosina, bol potrebný súhlas podľa § 9 ods. 3 zákona č. 123/1975 Zb., ktorý ale v správnom konaní nebol preukázaný.

Krajský súd konštatoval, že pokiaľ žalovaný vo svojom rozhodnutí tvrdí, že predmetom zmluvy boli aj pozemky parcela číslo komasačné 4894, ktorých spoluvlastníkom v 1/2-ici bol a je aj štát a pozemok parcela číslo komasačné 4900, ktorého vlastníkom bol a je štát, tento záver tak podľa názoru žalobcov a aj podľa názoru súdu je nepreskúmateľný, nezrozumiteľný pre nedostatok dôvodov.

Podľa názoru krajského súdu ak bol teda daný súhlas podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb. k predmetnej zmluve o dočasnom prenechaní pozemkov na záhradkárске účely vo vzťahu k pozemkom vyššie

uvedeným, ku ktorým malo JRD Žilina - Rosina právo užívania podľa zákona č. 122/1975 Zb., tak záhradková organizácia (osada) platne vznikla s poukazom na § 2 ods. 1 zákona č. 94/1997 Z. z. (zrejma chyba v písaní zákona č. 64/1997 Z. z.). Krajský súd poukázal tiež na to, že žalovaný správny orgán nakoniec sám vo svojom rozhodnutí, resp. odôvodnení rozhodnutia tvrdil, že právny režim a teda aj platnosť zmluvy o prenechaní pozemkov na dočasné užívanie pre záhradkárске účely je potrebné posudzovať podľa viacerých právnych predpisov (zákon č. 122/1975 Zb. a zákon č. 123/1975 Zb.), pričom žalovaný takéto posúdenie nevykonával vo vzťahu k zákonu č. 122/1975 Zb. s prihliadnutím na zistený skutkový stav veci, najmä teda na doložený súhlas - rozhodnutie podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb.

Ďalej krajský súd poukazom na to, že v zákone č. 64/1997 Z. z., ktorý sa aplikuje na preskúmanú vec nikde nie je uvedené, že zmluva o dočasnom prenechaní pozemkov na dočasné užívanie záhradkárom musí vzniknúť iba podľa toho konkrétneho zákona, v danom prípade teda len podľa zákona č. 123/1975 Zb., uviedol, že či zmluva o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske účely bola uzavretá podľa zákona č. 122/1975 Zb. alebo podľa zákona č. 123/1975 Zb. záviselo od toho, aký subjekt (organizácia) bol v danom konkrétnom prípade na strane prenechávajúcej organizácie. Ak týmto subjektom bolo jednotné roľnícke družstvo, toto mohlo takúto zmluvu uzavrieť podľa § 40, v spojení s § 41 zákona č. 122/1975 Zb. upravujúceho poľnohospodárske družstevníctvo. Ak prenechávajúcou organizáciou bola iná socialistická poľnohospodárska organizácia alebo štátna organizácia, ktorá plnila vedeckovýskumné úlohy a úlohy výučby pre odvetvie poľnohospodárstva, táto mohla zmluvu o prenechaní pozemkov do dočasného užívania uzavrieť podľa § 9 zákona č. 123/1975 Zb. upravujúceho užívanie pôdy na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby. K tomuto záveru jednoznačne podľa názoru krajského súdu svedčí aj predmet právnej úpravy oboch uvedených zákonov, ktoré regulovali právo úplne odlišných organizácií prenechať pozemky do dočasného užívania, ako aj samotná predtlač - formulár zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využitie, kde v texte sú uvedené dve ustanovenia rôznych zákonov a to § 40 zákona č. 122/1975 Zb. a pod ním § 9 zákona č. 123/1975 Zb. s tým, že za týmito ustanoveniami danými na výber je za lomítkom uvedené x a vľavo dole na prvej strane zmluvy je ako poznámka k x uvedené - nehodiace sa prečiarknuť, teda aj samotný vzor zmluvy vychádzal z toho, že buď bude zmluva uzatvorená podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb. alebo podľa § 9 zákona č. 123/1975 Zb., v závislosti od subjektu na strane prenechávajúcej organizácie.

Krajský súd vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci a z relevantnej právnej úpravy a vzhľadom na vyslovený právny názor dospel k záveru, že v danom prípade bol nedostatočne zistený skutkový stav, a preto v ďalšom konaní bude povinnosťou správnych orgánov tiež vyhodnotiť v rámci uvádzaných právnych resp. skutkových záverov, či teda ide o pozemky, ktorých sa majú pozemkové úpravy týkať, ktoré sú uvádzané príslušným geometrickým plánom výrokovou časťou prvostupňového rozhodnutia, či teda predovšetkým ide o totožnosť pozemkov vo vzťahu k predmetnej zmluve o dočasnom prenechaní pozemkov na dočasné užívanie pozemkov pre záhradkárске účely, ktoré malo JRD Žilina - resp. ku ktorému malo právo užívania pozemkov (bez ďalších, ktoré nemalo v užívaní).

Vo vzťahu k námietke žalobcov, ktorou namietali nezrozumiteľnosť rozhodnutia, resp. namietali tie skutočnosti, že správne orgány nekonali so špecifikovanými účastníkmi konania, ktorí teda majú byť účastníkmi konania v zmysle zákona č. 64/1997 Z. z., krajský súd konštatoval, že tieto námietky by prináležali vo vzťahu k dotknutým účastníkom konania, teda právnej ochrany by sa mohli domáhať samotní účastníci konania, s ktorými nebolo konané pred správnym orgánom a nie, aby za nich niekto iný uplatňoval takúto právnu ochranu. K uvedenému tiež konštatoval ex offio aj nepreskúmateľnosť označenia jednotlivých účastníkov konania, najmä teda užívateľov (členov ZO) predmetných pozemkov v danej záhradkovej osade, nakoľko aj keď je zrejme, že ide o konanie s veľkým počtom účastníkov, ktoré je vzhľadom na počet účastníkov konania zdĺhavým konaním a aj vzhľadom na dĺžku doby konania od roku 1999, je potrebné ustáliť okruh účastníkov konania už v rámci správneho konania. Z administratívneho spisu je zrejme, že návrh podávalo 95 užívateľov pozemkov, ktorí sú špecifikovaní na č. 1. 11 administratívneho spisu, pričom v rozhodnutiach správneho orgánu - prvostupňové rozhodnutie je charakterizované počtom užívateľov 128, druhostupňové rozhodnutie má už označených 148

účastníkov správneho konania, do ktorých účastníkov konania sú zahrnutí už aj vlastníci pozemkov v záhradkovej osade, resp. Základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov 28-36 Žilina - Kamélia, resp. aj Slovenský pozemkový fond, RO, Žilina. Poukázal na to, že bude potrebné v ďalšom konaní uviesť právnych nástupcov účastníkov konania v prípade úmrtia účastníkov konania alebo inej zmeny pôvodného účastníka správneho konania nielen do záhlavia rozhodnutia, ale bude potrebné aj v odôvodnení rozhodnutia uviesť, ktorý konkrétny účastník konania zomrel, uviesť po ňom právnych nástupcov podľa príslušného dedičského rozhodnutia, resp. skonkretizovať okruh dedičov po zomrelom účastníkovi a podobne tak, aby bolo možné verifikovať a odkontrolovať zo strany súdu, či nakoniec správne orgány konali so všetkými účastníkmi konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z. a to konkrétne podľa § 6 zákona č. 64/1997 Z. z.

Krajský súd rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ a d/ Občianskeho súdneho poriadku a vec vrátil žalovanému správnomu orgánu na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. Žalobcom v rade 1/ až 59/ priznal náhradu trov konania, pretože boli úspešnými účastníkmi konania, a preto im vzniklo právo na náhradu trov konania. Priznal im trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 70,- eur a z trov právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby.

II.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu sa v zákonnej lehote odvolali pribratí účastníci konania v 6/ až 14/ rade. Žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu zamietol, alternatívne rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uplatnili si náhradu trov konania.

V dôvodoch odvolania namietali, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nie je v súlade so zákonom, keďže bol vydaný v rozpore s vykonaným dokazovaním a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, vytykajúc súčasne, že súd prvého stupňa sa dopustil takého procesného pochybenia majúceho za následok nezákonnosť rozhodnutia, poukazom na ust. § 221 ods. 1 písm. b/, e/, f/, g/, h/, j/ O.s.p.

Tvrдили, že žalobcov v 2/, 4/, 11/, 22/, 23/, 26/, 28/, 29/, 34/, 36/, 38/, 41/, 42/, 43/, 44/, 45/, 47/, 51/, 52/, 56/, 58/ a v 59/ rade v konaní vystupovali ako účastníci, hoci nemali spôsobilosť byť účastníkom konania a žalovaný 14a až 14c rade v konaní nemali procesnú spôsobilosť na strane žalovaných, majú za to, že na strane žalobcov mali vystupovať ako účastníci konania všetci pôvodní užívatelia záhradkovej osady, ktorí podali návrh na začatie konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z. Výslovili názor, že súd prvého stupňa nesprávne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu ani dostatočne nezistil skutkový stav a rozhodol bez návrhu všetkých pôvodných užívateľov záhradkovej osady. Nesúhlasili s právnym záverom prvostupňového súdu, majú za to, že, nebolo v jeho oprávnení meniť právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 2Sž-o-KS 11/2005 zo dňa 23.05.2006 a urobiť iný výklad zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využitie zo dňa 03.04.1985, poukazom na § 250ja ods. 4 O.s.p., pretože žalobcovia 1/ až 59/ rade nepredložili žiaden dôkaz, ktorým by preukazovali ich tvrdenia. Taktiež namietali správnosť plnomocenstva žalobcov 1/ až 59/ pre právneho zástupcu JUDr. Michala Kováča, pretože nie je z neho zrejmé, v akej veci mal osoby v ňom vyznačené právny zástupca zastupovať, či prijal poverenie na zastupovanie, s poukazom na § 25 O.s.p., majú za to, že predložené plnomocenstvo nie je možné považovať za plnomocenstvo na zastupovanie pre toto konanie, dajúc do pozornosti že navyše v zozname je 67 osôb a na strane žalobcov tejto právnej veci je len 59 osôb.

Ďalej namietali, že ako predseda senátu vystupoval iný sudca ako bola oznámená predsedkyňa senátu na doručení predvolania na pojednávanie vytyčené na deň 23.10.2013. Tvrдили, že v spise sa nenachádza žiaden záznam o tom, že v rámci rozvrhu práce bolo potrebné zmeniť predsedu senátu odo dňa 18.09.2013, v ktorom bolo vyhotovené predvolanie na pojednávanie súdu vytyčené na deň 23.10.2013 a

navyššie predsedkyňa senátu JUDr. Veronika Poláčková podľa záhlavia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa bola členkou senátu.

Tiež namietali, že súd prvého stupňa vo veci rozhodoval len na základe zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využitie zo dňa 03.04.1985 predložené žalobcami, pričom sa vôbec nezaoberal dôkazmi pripojenými žalobcami, resp. účastníkmi správneho konania vo fotokópiách, keď na č. l. 5 bola do spisu Obvodného pozemkového úradu Žilina predložená zmluva o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využitie zo dňa 03.04.1985 bez prečiarknutého ust § 9 zákona č. 123/1875 Zb. a až po doručení rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 2SŽ o KS 11/2005 zo dňa 23.05.2006 bola predložená zmluva o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využitie zo dňa 03.04.1985 s prečiarknutým ust. § 9 zákona č. 123/1975 Zb., ktorá je na č. l. 156 spisu správneho orgánu prvého stupňa, s poukazom na to, že na oboch týchto zmluvách správneho orgánu sa nachádza iná overovacia pečiatka Štátneho archívu Ministerstva vnútra SR. Vyslovili názor, že došlo k manipulácii zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske účely, pretože k prečiarknutiu ust. § 9 zákona č. 123/1975 Zb. došlo účelovo po doručení rozsudku Najvyššieho súdu SR č. 2SŽ-o-KS 11/2005, zdôrazniac, že pri tomto preškrtnutí ustanovenia sa nenachádza podpis osoby, ktorá zasahovala do textu zmluvy, deň kedy sa tak stalo a ani pečiatky zmluvných strán. Mali za to, že mohlo dôjsť k splneniu podmienok trestnoprávnej zodpovednosti.

Ďalej tvrdili, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne a právne nesprávne aj z dôvodu nesprávne zisteného skutkového stavu, keďže súd prvého stupňa nepripojil spis Krajského súdu Žilina č. k. 21S/104/2008 a nebol pripojený ani kompletný spis Obvodného pozemkového úradu Žilina a ani kompletný spis žalovaného.

Namietali aktívnu legitimáciu žalobcov tiež z dôvodu, že žalobcovia 2/, 4/, 11/, 22/, 23/, 26/, 28/, 29/, 34/, 36/, 38/, 41/, 42/, 43/, 44/, 45/, 47/, 51/, 52/, 56/, 58/ a 59/ sa nenachádzajú v zozname členov záhradkovej osady na č. l. 9/ až 11/ pripojeného spisu žalovaného správneho orgánu. Vytýkali krajskému súdu, že nekonal so všetkými účastníkmi konania podľa zoznamu členov záhradkovej osady na č. l. 9/ až 11/ spisu žalovaného, a teda na strane žalobcov nevystupovali všetci účastníci správneho konania v tejto právnej veci, čím ide o nedostatok aktívnej legitimácie pokiaľ na strane žalobcov nevystupujú účastníci konania podľa zoznamu členov záhradkovej osady. Tvrdili, že na strane žalobcov by mali byť všetci užívatelia pozemkov nelegálnej Záhradkovej osady 28 až 36 Žilina - Kamélia ku dňu 01.01.2000, najneskôr však ku dňu 31.12.2000 a nielen žalobcovia 1/ až 59/, ale žalobcami by mali byť minimálne 140 fyzických alebo právnických osôb.

Ďalej namietali, že pokiaľ ide o účastníkov konania na strane žalovaných poukazom na § 250 ods. 1 O.s.p. došlo zo strany súdu prvého stupňa k porušeniu procesnej zásady podľa O.s.p. rovnosti účastníkov v konaní v súvislosti s okruhom účastníkov konania v zmysle §§ 18 až 21 v spojení s § 250 ods. 1 O.s.p. Vytýkali súdu prvého stupňa, že uznesenie súdu č. k. 21S/97/2012 - 106 zo dňa 23.09.2013 o pribratí žalovaného 21/ do konania im nebolo doručené, takže až do doručenia rozsudku zo dňa 23.09.2013 nemali vedomosť o tom z akého dôvodu a prečo súd konal so žalovaným 21/ rade.

Odvolatelia závery súdu prvého stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku považovali za neurčité, nezrozumiteľné a bez opory v platnej právnej úprave, majú za to, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu je obchádzaním zákona, pretože neboli splnené procesné podmienky, preto aby vôbec prvostupňový súd v merite veci rozhodol a z odôvodnenia rozsudku taktiež nevyplýva žiaden konkrétny dôvod, z akého bolo zrušené rozhodnutie Obvodného pozemkového úradu v Žiline č. k. ObPÚ 2008/00790/Št/Zn zo dňa 19.12.2001. Opätovne vytýkali súdu prvého stupňa, že nesprávne právne prekvalifikoval právny názor Najvyššieho súdu SR vyslovený v rozsudku č. k. 2SŽ o KS 11/2005 zo dňa 23.05.2006. Ďalej vyslovili názor, že žalovaný pri rozhodovaní neporušil zásadu prezumpcie správnosti normatívneho aktu, teda rozhodnutia Odboru poľnohospodárstva lesného a vodného hospodárstva a bývalého ONV v Žiline č. PLVH:776/1985-216-3/K zo dňa 17.06.1985. Nesúhlasili s tvrdením žalobcov, že rovnaká právna úprava k platnému vzniku práva dočasného užívania

pozemkov je obsiahnutá v § 9 ods. 3 zákona č. 123/1975 Zb. a v § 40 zákona č. 122/1975 Zb. Opätovne zdôraznili, že v danom prípade z obsahu zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske účely zo dňa 23.03.1985 z bodu 1 je zrejmé, že predmetom zmluvy malo byť prenechanie pozemkov do dočasného užívania a to časti parcely číslo 4890, 4891 4906/1, pričom tieto pozemky boli zlúčené s časťami iných parciel, ktoré neboli v užívaní JRD SNP Rosina a ktoré boli zlúčené na základe geometrického plánu č. 243 2440 215-83 v celkovej výmere 2,3842 ha, s poukazom na to, že podľa platnej právnej úpravy v čase podpísania tejto zmluvy bol potrebný jednak súhlas podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb. a jednak súhlas podľa § 9 ods. 3 zákona č. 123/1975 Zb., pričom takýto súhlas bol daný iba podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb., avšak nikdy nedošlo k rozhodnutiu bývalého ONV, ktorým by bol udelený i súhlas podľa § 9 ods. 3 zákona č. 123/1975 Zb., a preto nemožno túto záhradkovú osadu považovať za zriadenú záhradkovú osadu v súlade s § 2 ods. 1 zákona č. 64/1997 Zb.

Odvolatelia navyše namietali absolútnu neplatnosť tejto zmluvy a to z toho dôvodu, že účastníkom označeným ako prenechávajúca organizácia nie je organizácia, ktorá mala tieto pozemky v správe podľa § 1 zákona č. 123/1975 Zb. a tiež z dôvodu, že uplynutím doby dočasného užívania došlo k zániku oprávnenia na užívanie týchto pozemkov a to najneskoršie uplynutím roku 2000. Dali do pozornosti že z odôvodnenia rozhodnutia bývalého ONV č. PLVH:776/1985-216-3/K zo dňa 17.06.1985 je zrejmé, že tieto pozemky užívali záhradkári bez akejkoľvek zmluvy od roku 1971, pričom územné rozhodnutie bývalého MsNV odboru výstavby Žilina č. k. 2035/1971 zo dňa 08.04.1971 nikdy nebolo doručené vlastníkom nehnuteľností, teda nikdy nebolo právoplatné.

III.

Na odvolanie pribratých účastníkov konania sa vyjadril odporca. Navrhoval napadnutý rozsudok krajského súdu zmeniť tak, že žaloba sa zamieta a žalobcom náhrada trov konania sa nepriznáva.

V dôvodoch vyjadrenia s poukazom na skutkové zistenia a právnu úpravu zákona č. 123/1975 Zb. vo vzťahu k právu užívania vyslovil nesúhlas s argumentáciou súdu prvého stupňa, že by Najvyšší súd SR v rozsudku č. k. 2Sž-o-KS 11/2005 zo dňa 23.05.2006 sa nezaoberal súhlasom ONV udeleným podľa § 40 zákon č. 122/1975 Zb. Zdôraznil, že žalobcom bola daná možnosť, aby preukázali udelenie súhlasu podľa zákona č. 123/1975 Zb., resp., aby preukázali, že JRD malo v čase uzatvárania zmluvy k pozemkom iba právo užívania podľa zákona č. 122/1975 Zb., pričom žalobcovia takéto doklady v stanovenej lehote nepreukázali, čo nepreukázali ani počas odvolacieho konania, teda žalobcovia neunesli dôkazné bremeno na preukázanie splnenia podmienok konania podľa zákona č. 64/1997 Z. z. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvého stupňa, že by prvostupňový a druhostupňový orgán nekonal so všetkými účastníkmi konania, pretože v rozhodnutí krajského pozemkového úradu zo dňa 21.08.2012 sú uvedení všetci účastníci konania, ktorí boli aktuálnymi účastníkmi v čase, keď rozhodnutie bolo vydané a zo spisu bývalého obvodného pozemkového úradu v spojení s krajským pozemkovým úradom, ktorý bol predložený krajskému súdu sú dokladované všetky zmeny vo vzťahu k účastníkom konania, ku ktorým došlo od začatia konania.

Na odvolanie pribratých účastníkov sa vyjadrili aj žalobcovia. Navrhovali napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť.

V dôvodoch vyjadrenia vyslovili nesúhlas s odvolacími dôvodmi pribratých účastníkov uvedených v ich odvolaní.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania pribratých účastníkov (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej

republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, v spojení s prvostupňovým správnym rozhodnutím a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj prvostupňové správne rozhodnutie a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie Krajského pozemkového úradu v Žiline č. KPÚ-2012/00167/K zo dňa 21.8.2012, ktorým bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté o nároku žiadateľov uplatnený podľa zákona č. 64/1997 Z. z. tak, že podľa § 7 ods. 1 tohto zákona bol zamietnutý ich návrh k označeným pozemkom podľa geometrického plánu č. 30177781-61/1998 overeného Okresným úradom Žilina dňa 24.05.1999 pod č. 795/99, nachádzajúcich sa v zriadenej záhradkovej osade 28-36 Žilina - Kamélia v kat. úz. M. z dôvodu, že navrhovatelia - členovia uvedenej zriadenej záhradkovej osady, nepreukázali splnenie podmienok na vyporiadanie vlastníctva podľa zákona č. 64/1997 Z. z.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Podľa § 246c ods. 1, veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom v podstate veci samej za správne a súladné so zákonom. Vzhľadom k tomu, aby neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti, na zdôraznenie správneho skutkového a právneho záveru súdu prvého stupňa uvádza.

Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v žalobe, ktorými žalobca namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich

hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúvaní zákonosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd mal preukázať, že v danej veci súd prvého stupňa v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu náležite postupoval v zmysle procesných pravidiel zákonodarcom nastolených v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku citovaných vyššie.

Odvolací súd zistil, že medzi účastníkmi konania ostala sporná najmä základná otázka týkajúca sa platného zriadenia predmetnej záhradkovej osady, ako základnej podmienky pre dôvodné uplatnenie návrhu žiadateľov podľa zákona č. 64/1997 Z. z.

Zákonodarcu v zákone č. 64/1997 Z. z. vyjadril vôľu upraviť užívanie pozemkov v zriadených záhradkových osadách na základe nájomného vzťahu zriadeného týmto zákonom a postup obvodných pozemkových úradov, vlastníkov pozemkov v zriadených záhradkových osadách (ďalej len "vlastníci"), nájomcov a užívateľov pozemkov v zriadených záhradkových osadách a Slovenského pozemkového fondu v konaní o pozemkových úpravách podľa osobitného predpisu 1/ (ďalej len "konanie") na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách (§ 1 ods. 1).

Zriadenou záhradkovou osadou sa rozumie záhradková osada zriadená do 24.06.1991 na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku medzi Slovenským zväzom záhradkárov, Slovenským zväzom chovateľov alebo jeho organizačnou zložkou (ďalej len "záhradkárska organizácia"), alebo jej členom a poľnohospodárskou organizáciou alebo inou organizáciou, ktorá k pozemku mala a/ právo správy (právo hospodárenia) alebo b/ právo družstevného užívania, alebo c/ právo náhradného užívania, alebo d/ právo užívania na zabezpečenie výroby, alebo e/ iné užívacie právo. Nájomcom alebo užívateľom pozemkov v zriadenej záhradkovej osade (ďalej len "užívateľ") sa rozumie člen záhradkárskej organizácie, ktorý na základe zmluvy so záhradkárskou organizáciou alebo poľnohospodárskou organizáciou, alebo inou organizáciou tieto pozemky obhospodaruje a užíva tie pozemky, ktoré slúžia všetkým členom záhradkárskej organizácie, najmä pozemky, na ktorých sú vybudované prístupové cesty, spoločné hygienické, rekreačné a iné prevádzkové zariadenia (ďalej len "spoločný pozemok") (§ 2 ods. 1, 2 zákona č. 64/197 Z. z.).

Konanie o vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách sa začína na návrh nadpolovičnej väčšiny užívateľov, ktorí užívajú nadpolovičnú výmeru plochy a prislúchajúci podiel z výmery spoločných pozemkov a ktorí preukázali, že vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11 alebo že vlastníci sa k návrhu kúpnej zmluvy nevyjadrili v lehote podľa odseku 2. Ak návrh kúpnej zmluvy podľa odseku 1 neobsahuje lehotu na jeho prijatie alebo ak obsahuje kratšiu lehotu, táto lehota je 30 dní odo dňa jeho doručenia. Podľa odseku 1 sa postupuje obdobne aj vtedy, ak ide o pozemky s nezisteným vlastníkom alebo o pozemky, ktorých vlastníctvo nie je evidované podľa predpisov o katastri nehnuteľností a ktoré sú v správe Slovenského pozemkového fondu. Začatie konania oznámi obvodný pozemkový úrad verejnou vyhláškou. Súčasťou oznámenia sú úvodné podklady (§ 8 ods. 2), proti ktorým možno podať námietky do 30 dní od vyvesenia verejnej vyhlášky. Po začatí konania obvodný pozemkový úrad vyzve Slovenský pozemkový fond, aby v primeranej lehote, ktorú mu zároveň určí, navrhol náhradné pozemky v tom istom okrese, v ktorom sa nachádzala prevažná časť pôvodných pozemkov, spolu so znaleckým

posudkom na určenie ich hodnoty. Slovenský pozemkový fond pri výbere náhradných pozemkov prihliada na potreby prevodu pozemkov ako náhrad podľa osobitného predpisu (§ 7).

Účastníkmi konania sú a/ užívatelia, b/ záhradkárska organizácia, c/ vlastníci, d/ Slovenský pozemkový fond (§ 6 zákona č. 64/1997 Z. z.).

Na konanie podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), ak nie je v tomto zákone ustanovené inak alebo ak konanie neupravujú osobitné predpisy, (zákon Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb.), (§ 18 ods. 2 zákona č. 64/1997 Z. z.).

Správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností. Správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu. Rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely (§ 3 ods. 1, 2, 4 Správneho poriadku).

Správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania. Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 1, 2 Správneho poriadku).

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa názoru odvolacieho súdu zhodne s názorom súdu prvého stupňa správne orgány oboch stupňov v preskúmvacom konaní nepostupovali náležite v intenciách citovaných právnych noriem, vo veci si nezadovážili dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia, riadne nezistili skutočný stav a zo skutkových okolností vyvodili predčasný právny záver, pričom v odôvodnení svojho rozhodnutia sa náležite nevyporiadali s námietkami žalobcov ako účastníkov správneho konania. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa postupoval správne a v súlade so zákonom, keď žalobe vyhovel a preskúmvané rozhodnutia správnych orgánov oboch stupňov zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Správny bol postup súdu prvého stupňa keď zameral svoju pozornosť, či správne orgány sa náležite zaoberali základnou otázkou predmetu preskúmvacieho konania, t.j. platným zriadením predmetnej záhradkovej osady, či na jej posúdenie si zadovážili dostatok skutkových podkladov a či na ich základe prijali správny právny záver vyporiadajúc sa s tvrdeniami účastníkov konania.

Vychádzajúc zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu krajský súd poukazom na listinné dôkazy a to Zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využívanie zo dňa 23.03.1985, resp. 03.04.1985 v spojení s rozhodnutím ONV v Žiline, odbor poľnohospodárstva, lesného hospodárstva PLVH: 776/1985-216.3/Ka zo dňa 17.06.1985 a to udelený súhlas podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb., správne konštatoval, že z obsahu oboch týchto zmlúv vyplýva, že prenechávajúca poľnohospodárska organizácia - Jednotné roľnícke družstvo SNP so sídlom v Žiline - Rosine vo vzťahu k preberajúcej spoločenskej organizácii - Slovenskému zväzu záhradkárov

ZO SZZ Kamélia Žilina uzatvorili zmluvu v zmysle ustanovenia § 40 zákona č. 122/1975 Zb., § 9 zákona č. 123/1975 Zb., keďže podľa článku I. je uvedený predmet zmluvy a to prenechanie pozemkov do dočasného užívania a to časti parcel č. 4890 - 0,3353 ha, č. 4891 - 1,0050 ha, č. 4906/1 - 0,8819 ha, predmetné časti pozemkov boli zlúčené s ďalšími časťami parcel, ktoré nie sú v užívaní JRD Rosina, pozemky boli zlúčené do novovytvorenej parcely č. 4891 Geometrickým plánom č. 243-2440-215-83 vyhotoveného Geodéziou n.p. Žilina o výmere 2,3842 ha, keď dôvodom bolo prenechanie uvedených pozemkov do dočasného užívania pre nemožnosť ich hospodárne a účelne využívať pre socialistickú poľnohospodársku výrobu.

K uvedenému odvolací súd upresňuje, že pokiaľ ONV v Žiline, odbor poľnohospodárstva, lesného hospodárstva rozhodnutím č. PLVH: 776/1985-216.3/Ka zo dňa 17.06.1985 udelil súhlas podľa § 40 zákona č. 122/1975 Zb., v zmysle právnej úpravy platnej v dobe jeho udelenia, k prenechaniu pozemkov do dočasného užívania a to časti parcel č. 4890 - 0,3353 ha, č. 4891 - 1,0050 ha, č. 4906/1 - 0,8819 ha, preto v tejto časti predmetná záhradková osada bola zriadená platne.

Z obsahu uvedených zmlúv súčasne vyplýva, že uvedené časti pozemkov boli zlúčené s ďalšími časťami parcel, ktoré neboli v užívaní JRD Rosina, pozemky boli zlúčené do novovytvorenej parcely č. 4891 Geometrickým plánom č. 243-2440-215-83 vyhotoveného Geodéziou n.p. Žilina o výmere 2,3842 ha, a preto pre účinnosť zmluvy v tejto časti, teda k pozemkom, s ktorými JRD Rosina nakladalo a ktoré nemalo v družstevnom alebo náhradnom užívaní, zákonodarca v zákonnej úprave uvedeného zákona č. 123/1975 Zb. vyžadoval súhlas podľa § 9 ods. 1 tohto zákona. Vzhľadom k tomu, že v preskúmvanej veci nebol takýto súhlas preukázaný, zmluva vo vzťahu k ďalším pozemkom, ktoré JRD Rosina prenechalo do dočasného užívania a neboli v užívaní JRD, nenadobudla účinnosť, z ktorých dôvodov predmetná záhradková osada vo vzťahu k týmto pozemkom nebola zriadená platne. Vychádzajúc z uvedeného krajský súd skutkové zistenia vyhodnotil správne, keď konštatoval, že nie je dôležité posudzovať zmluvu z hľadiska toho, či § 9 zákona č. 123/1975 Z. z. bol alebo nebol prečiarknutý.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvoláciu námietku pribratých účastníkov, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani ďalšiu námietku odvolateľov, že nebolo v oprávnení súdu prvého stupňa meniť právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 2Sž-o-KS 11/2005 zo dňa 23.05.2006 a urobiť iný výklad zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využitie zo dňa 03.04.1985, poukazom na § 250ja ods. 4 O.s.p. Z rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 2Sž-o-KS 11/2005 zo dňa 23.05.2006 vyplýva, že najvyšší súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 01.10.2004, č. k. 10S/196/03 - 137 v napadnutej časti, ktorou bola zamietnutá žaloba žalobcov 1/ až 7/ tak, že rozhodnutie Krajského úradu v Žiline číslo 2003/08548/15N zo dňa 09.07.2003 v spojení s rozhodnutím Okresného úradu v Žiline č. 2003/00137/OÚ-OPPLH zo dňa 03.03.2003 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia vyplýva, že najvyšší súd konštatoval, že zmluva o prenechaní pozemkov do dočasného užívania na poľnohospodárske využitie zo dňa 03.04.1985 uzavretá v zmysle zákona č. 123/1975 Zb., účinného do 30.06.1988 medzi JRD SNP so sídlom v Žiline - Rosine a Slovenským zväzom záhradkárov ZO SZZ „Kamélia“ Žilina neobsahuje súhlas OMV, ale súhlas Okresnej poľnohospodárskej správy v Žiline, a preto ju nemožno považovať za platnú. Právny názor najvyššieho súdu vyslovený v uvedenom rozhodnutí je v plnom súlade s názorom krajského súdu uvedenom v napadnutom rozsudku, a preto nie je možné hovoriť že krajský súd menil názor vyslovený v uvedenom rozhodnutí najvyššieho súdu. Odvolací súd súčasne dáva odvolateľom do pozornosti, že v označenom rozhodnutí sa najvyšší súd nezaoberal platnosťou predmetnej zmluvy o prenechaní pozemkov do dočasného užívania k pozemkom, ku ktorým bolo zriadené dočasné užívanie a ku ktorým bol daný súhlas podľa § 40 zákona č. 122 /1975 Zb.

Odvolací súd nemohol súhlasiť ani s odvolacími námietkami, ktorými odvolatelia nametali, že napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, tvrdiac, že závery súdu prvého stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku sú neurčité, nezrozumiteľné a bez opory v platnej právnej úprave.

Vo vzťahu k uvedenej námietke najvyšší súd zhodnotil, že spôsob, akým sa súd prvého stupňa vysporiadal s relevantnými tvrdeniami účastníkov konania v odôvodnení svojho rozsudku je postačujúci, keď súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia náležite uviedol skutkové zistenia, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, správne aplikoval príslušné ustanovenia právnych predpisov vzťahujúcich sa na predmetnú vec, jasným a určitým spôsobom zdôvodnil svoju právnu úvahu, na základe ktorej vyvodil svoj právny záver a súčasne v odôvodnení rozsudku zodpovedal na právne významné námietky žalobcov, prihliadajúc na tvrdenia ostatných účastníkov konania uvádzaných v ich vyjadreniach k žalobe a tým realizoval ich ústavné právo na súdnu ochranu v súlade s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, súčasťou ktorého je aj právo účastníka konania, aby v rozhodnutí boli uvedené dostatočné dôvody, na základe, ktorých bolo rozhodnuté vo veci. Súd prvého stupňa pri odôvodňovaní napadnutého rozsudku náležite postupoval v intenciách judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. I. ÚS 243/07, IV. ÚS 1/02, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07, III. ÚS 332/09), ako aj v intenciách judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj EŠLP), (napr. v rozhodnutí Kraska c. Švajčiarsko zo dňa 29.04.1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30), keď v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazom na skutkové zistenia danej veci a na tvrdenia účastníkov konania vznesené v preskúmvacom konaní - v prípade žalobcov v žalobe, vo vyjadrení žalovaného a ostatných účastníkov konania, náležite vyhodnotil dôkazy s prihliadnutím na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v súlade s relevantnou právnou úpravou (zákon č. 64/1997 Z. z.) a jasným a zrozumiteľným spôsobom uviedol svoju právnu úvahu, na základe ktorej ustálil svoj právny záver. Nebolo povinnosťou súdu prvého stupňa sa vyjadriť ku všetkým námietkam žalobcov ako ani ku všetkým tvrdeniam ostatných účastníkov konania, pretože ani judikatúra EŠLP a ani Ústavného súdu SR nevyžaduje, aby na každý argument strany bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, avšak vyžaduje odpoveď práve na argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci. Z uvedených dôvodov súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom zamerlal svoju pozornosť v procese súdneho prieskumu zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu otázkam zásadného významu, za ktoré považoval platnosť zriadenia záhradkovej osady v zmysle právnej úpravy ustanovenej v zákone č. 64/1997 Z. z.

Odvolací súd za nedôvodné tiež považoval námietky odvolateľov, ktorými namietali nezákonnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa pre jeho procesné pochybenia vo vzťahu k účastníkom konania, najmä ak tvrdili, že na strane žalobcov by mali byť všetci užívatelia pozemkov nelegálnej Záhradkovej osady 28 až 36 Žilina - Kamélia ku dňu 01.01.2000 najneskôr však ku dňu 31.12.2000 a nielen žalobcovia 1/ až 59/, ale žalobcami by mali byť minimálne 140 fyzických alebo právnických osôb.

Podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa postupuje v prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o žalobách proti právoplatným rozhodnutiam správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.). Preskúmvacie konanie súdu podľa právnej úpravy ustanovenej v druhej hlave piatej časti O.s.p. sa začína na základe žaloby, v ktorej fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 v spojení s § 249 ods. 1, 2 O.s.p.). Účastníkmi tohto konania sú žalobca a žalovaný v zmysle § 250 ods. 1 veta prvá a ostatní účastníci správneho konania, ktorých súd priberie do konania aj bez návrhu, ak by ich práva a povinnosti mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté v zmysle § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. Vychádzajúc z uvedenej právnej úpravy odvolací súd považoval za nesprávne tvrdenie odvolateľov, že na strane žalobcov mali vystupovať všetci užívatelia pozemkov respektíve všetci pôvodne uvádzaní užívatelia pozemkov, keďže zákonodarca priznáva každému účastníkovi správneho konania právo podať žalobu na preskúmanie zákonnosti žalovaného správneho orgánu, pokiaľ sa cíti byť ukrátený na svojich právach rozhodnutím a postupom žalovaného správneho orgánu. Odvolací súd preto považoval za správny postup súdu prvého stupňa, keď v procese súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia žalovaného konal so žalobcami označenými v žalobe. Súčasne odvolací súd za správny považoval aj ďalší postup krajského súdu, ktorým uzneseniami pribral do konania ďalších mu známych účastníkov správneho konania vychádzajúc z rozhodnutia žalovaného. Vo vzťahu k tejto námietke odvolací súd poznamenáva, že krajský súd sa účastníctvom zaoberal v preskúmvacom konaní aj na základe námietky žalobcov, ktorou namietali nezrozumiteľnosť rozhodnutia, resp. namietali tie skutočnosti, že správne orgány

nekonali so špecifikovanými účastníkmi konania, ktorí teda majú byť účastníkmi konania v zmysle zákona č. 64/1997 Z. z., keď konštatoval, že tieto námietky by prináležali vo vzťahu k dotknutým účastníkom konania, teda právnej ochrany by sa mohli domáhať samotní účastníci konania, s ktorými nebolo konané pred správny orgánom a nie, aby za nich niekto iný uplatňoval takúto právnu ochranu. K uvedenému súd prvého stupňa tiež správne poukázal na nepreskúmateľnosť označenia jednotlivých účastníkov konania, ktorá skutočnosť je tiež zákonným dôvodom pre zrušenie rozhodnutia správneho orgánu. Súd prvého stupňa taktiež správne uviedol, že aj keď je zrejmé, že ide o konanie s veľkým počtom účastníkov, ktoré je vzhľadom na počet účastníkov konania zdĺhavým konaním a aj vzhľadom na dĺžku doby konania od roku 1999, je potrebné ustáliť okruh účastníkov konania už v rámci správneho konania, ako aj na to, že bude potrebné v ďalšom konaní uviesť právnych nástupcov účastníkov konania v prípade úmrtia účastníkov konania alebo inej zmeny pôvodného účastníka správneho konania náležitým spôsobom.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s tvrdením odvolateľov, ktorí namietali vadu plnomocenstva udelené žalobcami 1/ až 59/ ich právnomu zástupcovi, keďže z predloženého písomného plnomocenstva jednoznačne vyplýva že plnomocenstvo udeľujú užívatelia pozemkov, členovia Základnej organizácie Slovenského zväzu záhradkárov 28 - 36 Žilina Kamélia, náležité označení v prílohe číslo 1 tohto plnomocenstva, ktorá tvorila neoddeliteľnú súčasť plnomocenstva, ako aj že v plnomocenstve je jasne a určito konkretizovaná právna vec, v ktorej žalobcovia udeľujú plnú moc svojmu právnomu zástupcovi. Teda vychádzajúc zo skutkových zistení nemožno súhlasiť s tvrdením odvolateľov, že plnomocenstvo, ktoré žalobcovia udelili svojmu právnomu zástupcovi, trpí takými vadami majúcimi za následok nezákonnosť postupu a rozhodnutia súdu.

Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkou odvolateľov, ktorou namietali, že ako predseda senátu vystupoval iný sudca ako bolo oznámené na doručení predvolania na pojednávanie súdu vytyčené na deň 23.10.2013, tvrdiac, že v spise sa nenachádza žiaden záznam o tom, že v rámci rozvrhu práce bolo potrebné zmeniť predsedu senátu odo dňa 18.09.2013 a navyše predsedkyňa senátu JUDr. Veronika Poláčková podľa záhlavia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa bola členkou senátu. Vychádzajúc z rozvrhu práce pre Krajský súd v Žiline pre rok 2013 platného v čase konania a rozhodovania senátu 21S krajského súdu odvolací súd zistil, že riadiacou predsedníčkou senátu bola JUDr. Veronika Poláčková, na základe dodatku č. 10 k rozvrhu práce na rok 2013 zo dňa 26.09.2013 do súdneho oddelenia 21S sa za predsedníčku senátu doplnila JUDr. Erika Šobichová, pričom riadiacou predsedníčkou senátu zostala JUDr. Veronika Poláčková a tretí člen senátu bol určený rozvrhom práce, ktorý upravil zastupovanie členov senátov 21S z trestného úseku vo veciach, ktoré napadli do 31.12.2012. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd nezistil, že by vo veci súdneho prieskumu konal nezákonný senát.

Vychádzajúc z uvedeného vyššie odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 247 a nasl.) náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia žalovaného správneho orgánu a postup mu predchádzajúci a v rámci toho aj zákonnosť rozhodnutia a postup správneho orgánu prvého stupňa v rozsahu žalobných dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými žalobnými námietkami. Odvolací súd sa preto nestotožnil s námietkami odvolateľov, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. (§ 205 ods. 2, písm. d/ O.s.p.), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods., 2 písm. f/ O.s.p.), ako aj že v konaní došlo k vadám majúce za následok nezákonnosť rozhodnutia (§ 221 ods. 1, písm. b/, e/, f/, g/, h/, j/ O.s.p.), z ktorých dôvodov námietky odvolateľov uvedené v ich odvolaní proti rozsudku krajského súdu považoval za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť ich odvolacieho návrhu.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne a právne správny podľa § 250a ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil, stotožniac sa v zásade aj s dôvodmi jeho rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 a s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobcom, ktorí mali úspech v odvolacom konaní priznal právo na náhradu trov tohto konania, proti odvolateľom, ktorí v tomto konaní boli neúspešní. Zákonodarca v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, upravujúcej správne súdnictvo, náhradu trov konania vymedzuje len v právnej úprave ustanovenej v § 250k O.s.p., ktorou priznáva právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania len žalobcovi majúcemu v konaní úspech celkom alebo sčasti proti žalovanému. Právna úprava náhrady trov konania ustanovená v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nijakým spôsobom neopravuje náhradu trov konania v prípade, že účastníci správneho konania pribratí do preskúmvacieho konania súdu, ako účastníci konania využijú svoje právo podať odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa a v odvolacom konaní sú neúspešní, pričom žalovaný správny orgán proti rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie nepodal. Z uvedených dôvodov v danom prípade odvolací súd v časti rozhodovania o náhrade trov odvolacieho konania aplikoval právnu úpravu ustanovenou v § 142 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorej účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vzhľadom k tomu, že v danom prípade odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podali pribratí účastníci, ktorí v odvolacom konaní nemali úspech, žalobcom, ktorí v tomto konaní boli úspešní, priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré im vznikli právnym zastúpením za 2 úkony právnej služby, a to podanie vyjadrenia k odvolaniu pribratých účastníkov a účasť na vyhlásení rozsudku.

Trovy odvolacieho konania žalobcov pozostávajúce z trov ich právneho zastúpenia boli vyčíslené v zmysle § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1, 4 a s § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., účinné od 01.07.2013.

Za úkon právnej služby - vyjadrenie žalobcov k odvolaniu zo dňa 20.12.2013 základná sadzba tarifnej odmeny je 130,16 eur, ktorá sa v zmysle § 13 ods. 2 cit. vyhlášky znižuje o 50%, keďže ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch a viacerých osôb, teda základná sadzba tarifnej odmeny je 65,08, ktorá sa násobí počtom osôb, ktorých právny zástupca zastupuje, t.j. v danom prípade 59, a teda odmena advokáta za uvedený úkon právnej služby je (3.839,72 eur + režijný paušál za úkon v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhlášky 7,81 eur) 3.847,53 eur.

Za úkon právnej služby - účasť právneho zástupcu na vyhlásení rozsudku odvolacieho súdu dňa 25.02.2016 sadzba tarifnej odmeny je 1 z 143,- eur, ktorá sa v zmysle § 13 ods. 2 cit. vyhlášky znižuje o 50%, keďže ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch a viacerých osôb, teda základná sadzba tarifnej odmeny je 71,50 eur (1/2), ktorá sa násobí počtom osôb, ktorých právny zástupca zastupuje, t.j. v danom prípade 59, a teda odmena advokáta za uvedený úkon právnej služby je (1 z 4.218,50 eur + režijný paušál za úkon v zmysle § 16 ods. 3 cit. vyhlášky 8,58 eur) 2.117,83 eur.

Trovy odvolacieho konania žalobcov pozostávajúce z trov právneho zastúpenia advokátom činia v sume 5.965,36 eur (3.847,53 eur + 2.117,83 eur). Súčasne žalobcom prináleží náhrada za cestovné výdavky ich právneho zástupcu, ktoré mu vznikli účasťou na vyhlásení rozsudku odvolacieho súdu dňa 25.02.2016 v zmysle § 16 ods. 4 cit. vyhlášky v spojení so zákonom č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách (Žilina - Bratislava a späť - 402 km x 0,236 eur) v sume 94,87 eur a náhrada za stratu času ich právneho zástupcu za 4 hod. v zmysle § 17 ods. 1 cit. vyhláške v sume 114,40 eur (14,30 x 8 polhodín).

V celosti žalobcom vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v sume 6.174,63 eur, ktoré trovy konania sú povinní zaplatiť odvolatelia ako neúspešní účastníci tohto konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.